

14. Krisztus testének egysége

Az egyház egy test sok taggal, kihívva minden nemzetből, álgazatbá, nyelvből és népéből. Krisztusban új teremtés vagyunk. Az egyházat nem oszthatja meg faji, kulturális, műveltségbeli és nemzetiségi, valamint alacsony és magasabb rendű, szegény és gazdag, férfi és nő szerinti megkülönböztetés. Krisztusban mindannyian egyenlők vagyunk, akiket Vele és egymással egy Lélek tart össze. Azért vagyunk, hogy összehajlíts és fenntarts nélkül szolgáljunk és szolgáljanak nekünk. A Szentlélek keresztségében - amelyben Jézus Krisztus önmagát nyilatkoztatta ki - mindannyian ugyanannak a hitnek és reményességnek vagyunk részesek, és ezt bizonyítjuk hirdetésünk mindenkinek. Ennek az egységnek a forrása a Szentlélek egyetemes üdvöslésében van, aki gyermekeknek fogadott minket. (Róm 12:4-5; 1Kor 12:12-14; Mt 28:19-20; Zsolt 133:1; 2Kor 5:16-17; ApCsel 17:26-27; Gal 3:27-29; Kol 3:10-15; Ef 4:14-16; 4:1-6; Jn 17:20-23)

Jézus már befejezte munkáját a Földön (Jn 17:4), de még a halála előtti estén is aggódott tanítványai állapota miatt.

Irgységük miatt azon vitakoztak, hogy ki a nagyobb, és ki nyeri el majd Krisztus országában a legmagasabb rangot. Ágy tűnt, sőt két félre talált Jézus magyarzata arra, hogy országának alkotóeleme az alázatosság, és igazi követői szolgálnak, készségesen áldozatot hoznak, kérését sem várva erre (Lk 17:10). Még az Ő példája is hibával tűnt, amikor lehajolt, hogy megmossa a lábukat, azt tve, amit az ezzel járó következtés miatt egyikük sem vállalt (lásd e kényv 15. fejezetét).

Jézus a szeretet. Sugárzó kényrőlelessége hatására kette a tette. Tanítványai, akik nem értették meg önzetlen szeretetét, erős előtéttel viseltettek a nem zsidó számára, a nővel, a "bűnösökkel" és a szegényekkel szemben. Ez volt az oka, hogy nem látták meg, Krisztus még e megvetettek is mélyszéges szeretettel vette kél. Amikor a tanítványok egy rossz hű-rű samaritánus asszonnyal beszélgetve találták a Mestert, nem tudták még, hogy az aratásra árett mező, amely mindenféle gabonát magában foglal, kősz a betakarásra.

De Krisztust nem tántorította el sem a hagyomány, sem a kőzfelfogás, sőt még a családi befolyás sem. Elfojthatatlan szeretete előtt a megtért emberiség, és gyágyátlag hatott. Az igazi tanítványság bizonyítka ez a szeretet lenne, amely megkülönbözteti őket a nemtörődő néptől? A tanítványoknak is úgy kell szeretni, mint ahogy Ő szeretett. A világ ágy mindig felismerheti a keresztyéket, nem a szavaik alapján, hanem azért, mert Krisztus szeretete mutatkozik meg bennük (v. Jn 13:34-35).

Máig a Gecsemánkertben is egyházainak egysége - azoké, akik "az a világban" jöttök (Jn 17:6) - foglalkoztatta legjobban Krisztust. Azért fohászodott Atyjához, hogy olyan egység legyen az egyházban, mint amely az Istent kérti. Kérlek, add, hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te Ámbennem, Atyám, Ás Án tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennük; hogy elhiggye a világ, te kéldtél engem" (Jn 17:21).

Ez az egység az egyház leghatásosabb eszköze a bizonyítékban, mert Krisztusnak az emberiség iránti Ánzetlen szeretetét bizonyítja. "Az Áon öbennük, Ás te Ámbennem; hogy tükáéletesen egyek legyenek, Ás hogy megismerje a világ, hogy te kéldtél engem, Ás szeretted őket, amiket engem szeretted." (Jn 17:23)

Á

A bibliai egység Ás az egyház

Milyen egységre gondolt Krisztus a mai Iáthatás egyházzal kapcsolatban? Hogyan lehetséges ez a szeretet Ás egység? Mi az alapja? Melyek az Ásszetevői? Egyformaságot kévetel, vagy teret enged a kélélnbázósÁgnek? Hogyan működik az egység?

A Lélek egysége. A Szentlélek az egyház egységét hajtás erő. A há-vök Óáltala jutnak az egyházba. "Egy Lélek Által mi mindnyájan egy testet kereszteltettük meg." (1Kor 12:13) E megkeresztelt tagok kézték olyan egységnek kell lenni, amiről Pál Á-gy Á-r: "az a Lélek egysége" (Ef 4:3).

Az apostol felsorolta a Lélek egységének Ásszetevőit. "Egy a test, Ás egy a Lélek, amiképpen elhátotoknak egy reménységben is hávattatok el; egy az Ásr, egy a hit, egy a keresztség; egy az Isten, Ás mindeneknek Atyja, aki mindeneknek felette van, Ás mindenek Által Ás mindnyájatokban munkálkodik." (Ef 4:4-6) Az egy szás hátszeres megismétlése kiemeli a teljes egységet, amit Pál a lelki szemeivel lájtott.

A Szentlélek minden Ápól Ás fájba há-vja az embereket, Ás megkereszteli őket egy testet, Krisztus testét, egyházát. Amint névednek Krisztusban, a kulturális kélélnbázgek májr nem osztják meg őket. A Szentlélek ledénti az előkelők Ás alacsony sorsák, szegények Ás gazdagok, fárfiak Ás nők kézték gájtakat. Tiszteletben tartják egymást, mivel tudják, hogy Isten szemében egyenlők.

Ez az egység testi szinten is hat. Azt jelenti, hogy a helyi gyélekezetek mindenütt egyenlők, mág

akkor is, ha egyesek más országokból pöntenzt, illetve misszionáriusokat kapnak. Az ilyen lelki egység nem ismeri a rangsort. A belföldiek és a misszionáriusok egyenlők Isten előtt.

Az egységes egyháznak egy a reményessége, az "dvíjsség és boldog reményesség", ami "a nagy Istennek és megtartás Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenésekor" válik valára (Tit 2:13). Ez a reményesség békesség és "rím forrása, és erőteljesen "sztn" az egységes bizonyoságtelre (Mt 24:14). "talakuláshoz vezet, mert "zakiben megvan ez a reményesség Örinta, az mind megtisztá-tja ő magát, amiköppen ő is tiszta" (1Jn 3:3).

A hők a kzs hit - a Jézus Krisztus engesztelő "ldozatba vetett hit - által vlnak a test tagjaiv. A Krisztus halálát és feltámadását jelképező keresztség (Rm 6:3-6) tüköletesen kifejezi ezt a hitet, amely a Krisztus testével való egységről tesz bizonyoságot.

Végül, a Szent-rés azt taná-tja, hogy egy a Lélek, egy az Ásr, és egy az Atya Isten. Az egyház egységének minden oldala a Szentháromság Isten egységének alapjain áll. "A kegyelmi ajándékokban pedig kálítnbség van, de ugyanaz a Lélek. A szolgálatokban is kálítnbség van, de ugyanaz az Ásr. "os kálítnbség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, aki cselekszi mindezt mindenki." (1Kor 12:4-6)

Az egység másrtáke. A hők gondolkodásában és "táletben is egység tapasztalható. Figyeljék meg a kávetkező intéseket: "A békességes túsnek és vigasztalásnak Istene pedig adja néktek, hogy ugyanazon indulat legyen bennetek egymás iránt Krisztus Jézus szerint, hogy egy szá-vvel, egy szájjal dicsősötek az Istent és a mi Urunk, Jézus Krisztusnak Atyját" (Rm 15:5-6). "Kérek azonban titeket, atyáimfiak, a mi Urunk, Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyköppen szájlatok, és ne legyenek káztetek szakadások, de legyetek teljesen egyek ugyanazon "rtelemben és ugyanazon váleményben." (1Kor 1:10) "Vigasztalásdjatok, egy "rtelemben legyetek, békességben "ljetek; és a szeretetnek és békességnek Istene lácszen váletek." (2Kor 13:11)

Isten egyházában tehát egységnek kellene megmutatkoznia, "gy "rzsben, mint gondolatban, illetve cselekedetben. Azt jelenti ez, hogy a tagoknak egyformán kell "rezni, gondolkodni és cselekedni? Vajon a bibliai egység egyformaságot jelent?

Egység a kálítnbázásban. A bibliai egység nem jelent egyformaságot. Az emberi test bibliai hasonlata mutatja, hogy az egyház egysége a kálítnbázásban valóssul meg.

A testnek sok szerve van, amely mind hozzájárul a test legkedvezőbb működéséhez. Mindegyik alapvetően fontos, másképp eltérő feladatot lát el, egyik sem haszontalan.

Ugyanez az elv igaz az egyházban is. Az Úr az ajándékokat adja "mindenkinek kármint akarja" (1Kor 12:11), egyszózatosságot teremtve, ami a gyülekezet javára szolgál. Nem gondolkodik minden tag egyformán, és nem is képesek mindannyian ugyanazt a munkát elvégezni, ám mindannyian ugyanannak a célnak az irányvonalánál dolgoznak; Istentől kapott képességekkel építik az egyházat.

Minden ajándék hasznos-társára szolgál, ahhoz, hogy az egyház el tudja végezni a feladatát. Együttműködésnek teljes körű evangélizációs erő. Az egyház sikere nem attól függ, hogy minden tagja egyforma, és mindenki ugyanazt teszi; hanem attól, hogy az összes tag elvégezze Istentől kapott feladatát.

A szőlőtő és a szőlővesszők természeténél fogva személetesen a különböző növények egységét. Jézus a szőlőtő hasonlatával a hűvö vele való egységét akarta bemutatni (Jn 15:1-6). Az ágak, a hűvök az igazi szőlőtőből, Krisztusból ágaznak el. Minden keresztny, mint minden ág levél, kármint a törzstől, másképp egységben vannak, hiszen ugyanazt a feladatot kapják ugyanabban a forrásból, a szőlőtőből. A szőlővesszők kármint maradnak, és nem olvadnak el, másképp, minden tag kármint egységben van egymással, ha ugyanabban a töből ered. Mind egy forrásból kapják a feladatot, ugyanazokat az ajándékokat szavadják magukba.

A keresztnyi egység tehát azon múlik, hogy a tagok be legyenek oltva Krisztusba. Tőle jön az erő, ami feladatot ad a keresztnyi életet. Tőle származik az egyház feladatának ellátásához szükséges képesség és erő. Minden keresztny a zarátkot, szokásait és életmódját alakítja, ha hozzá kapcsolódik. Általában kármint a tagok egymáshoz, kármint a zarátkosban fognak össze. Ha a tagok benne maradnak, számúzik az életet, így megszületik a keresztnyi egység, ami képes teszi őket arra, hogy végrehajtsák a feladatukat.

Kármint a zarátkos vörmséketű emberekből áll ugyan az egyház, de mind egy fő irányvonalánál dolgoznak. Sokféle ajándék van, de egy a cél. Noha az ajándékok eltérnek egymástól, a cselekedetek összhangot mutatnak. "Ugyanez az Isten, aki cselekszi mindezt mindenkiben." (1Kor 12:6)

A hit egysége. Az ajándékok kármint a zarátkos azonban nem jelent hitbeli eltérést. Az utolsó időkben Isten egyházait olyan emberek alkotják, akik az evangélium talaján állnak, és letákrak az jellemző,

hogy megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét (Jel 14:12). Együtt hirdetik a világnak Isten üdvösségre hívő üzenetét.

Á

Mennyire fontos az egyház egysége?

Az egység nélkülözhetetlen az egyházban. Ennek az egyház nem tudja elvezni szent üzenetét.

Az egység teszi az egyház fűradóit eredményessé. A megosztást és közelmektől zaklatott világban a közlekedő egységű, erőmorsókat és beállított tagok szeretete és egysége minden másnál nagyobb erővel tesz bizonyítást az egyház üzenetéről. Ez az egység megdöbbentően bizonyítást szolgáltat arra, hogy kapcsolatban állnak a Mennel, és valóban Krisztus tanítványai (Jn 13:35). Isten Igájának hatalmát bizonyítja.

A magukat kereszténynek vallók közötti közdelem a nem hívőkben ellenszenvet vált ki, és talán ez a legnagyobb akadály, ami meggátolja a keresztény hit elfogadását. A hívők igazi egysége azonban ellenkező irányba hat. Krisztus azt mondta, a világ számára ez az egyik fő bizonyíték, hogy Ő a Megváltó (Jn 17:23).

Az egység Isten országának valószínűleg mutat. Az igazán egységes egyház a Földön azt mutatja, hogy tagjai komolyan kösöznek a mennyei királyságra. A földi egység bizonyítja Isten királyi országának valószínűleg. A Szentírás szavai teljesebben azok között, akik a győzelemnek. "Éz mily jó, és mily gyönyörű az egység, amikor együtt lakoznak az atyafiak!" (Zsolt 133:1)

Az egység mutatja igazán az egyház erejét. Az egység erősíti, a megosztás gyengíti. Az egyház akkor igazán virágzó és erős, amikor tagjai egyet Krisztussal és egymással, szszhangban dolgoznak a világ megmentéséért. Akkor, és csak akkor "Éz Isten munkátsái" a sz legteljesebb értelmében (1Kor 3:9).

A keresztényi egység kihívás az egyre inkább megosztott, a szeretet nélkülözhető által felszabdalt világnak. Az egységes egyház jelent megoldást a kultúrák, fajok, nemek és nemzetiségek szerint megosztott társadalomnak. Az egységes egyház ellenáll a sáttáni támadásoknak. A sáttátságság erői valóban tehetetlenek az egyházzal szemben, ha tagjai egy szeretik egymást, amint Krisztus szereti őket.

Az egységes egyház pozitív, csodálatos hatásait a zenekar előadásához lehetne hasonlítani. Mielőtt fellép a karmester, a zenészek hangolják hangszereiket, teljes a hangzavar. Amikor megjelenik a karmester, elcsendesül a zűrzavaros zaj, és minden szem rá figyel. A zenekar minden tagja egyenes tartással ül, felkészült a karmester irányítására. A vezénnyelést követve, a zenészek összhangban gyönyörű muzsikát szálaltatnak meg.

„Krisztus testének egysége azt jelenti, hogy a lelem hangszert az elhívottak hatalmas zenekarával egyesítem, Isten - a Karmester - pálcájára figyelve. Az a kíváncsúgunk, hogy a karmester intésére előadhatjuk Isten szeretetének szimfóniáját az emberiségnek.”[1]

Á

Az egység megvalósítása

Az Istenségnek és a hívőknek is közzre kell működni, hogy egység legyen az egyházban. Mi az egység forrása, és el lehet-e érni? Mi a hívők szerepe?

Az egység forrása. A Szentírásból kitűnik, az egység (1) az Atya megtartás erejéből (Jn 17:11), (2) az Atya dicsőségéből, amit Krisztus követőinek adott (Jn 17:22) és (3) Krisztusnak a hívőkben lakozásából származik (Jn 17:23). Krisztus testében a Szentlélek, „Krisztus Lelke” az az esszetartás erő, amely jelenlétevel egységbe fog minden részt.

A kerékagy és a köllök hasonlatával íve, minél közelebb nek a gyülekezeti tagok (a köllök) Krisztushoz (a kerékagyhoz), annál közelebb lesznek egymáshoz. „Az igazi egység titka mind az egyházban, mind a családban nem a bűnismében, az irányításban, és nem is a nehézségek leküzdésére tett emberfeletti erőfeszítésben rejlik - noha ennek nagy részét valóban meg kell tenni -, hanem a Krisztussal való egységben.”[2]

A Szentlélek egyesítő szerepe. A Szentlélek, mint „Krisztus Lelke” vagy „az igazság Lelke”, egységbe forraszt.

1. Ásszpontosíts az egységre.
Amint a Szentlélek a hívőkbe költözik, eléri, hogy felül tudjanak emelkedni

azokon az emberi előtérleteken, amelyek alapja a műveltség, faji, nemi, szociális, nemzeti és hivatalbeli különbségek (lásd Gal 3:26-28). Ezt úgy értem, hogy általa Krisztus kelti az emberek szociális életét. Akikben Jézus él, azok rá összpontosítják figyelmüket, és nem a magukra. A Krisztussal való egység hozza létre az egymással való egységet, ami a lélek győzelem. A lehető legkevésbé figyelnek az eltérésekre, és összefognak a missziómunkájában, Jézus nevének dicsőségére.

2. A lelki ajándékok szerepe az egységben. Mennyire tekinthetők elérhető cselekedetnek az egyház egységét? Amikor Krisztus elkezdte kelti az életet a mennyben, Atyja oldalán, bizonyossá tette, hogy a népnek egységben nem állatás. A Szentlélek által olyan ajándékokat adott, amelyeknek célja a hitbeli egység létrehozása a hívők között.

Ezekről az ajándékokokról szólva Péter elmondta, hogy Krisztus "adott némi cselekedeteket apostolokul, némi cselekedeteket prófétáskul, némi cselekedeteket evangélistáskul, némi cselekedeteket pedig pásztorokul és tanítókul; a szentek tártételese céljára, szolgálat munkájára, Krisztus testének építésére; máig eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, arett férfiaságra, a Krisztus teljességével átkeszködő kornak mértékére" (Ef 4:11-13).

Isten azt tervezte, hogy ezekkel az egyéni ajándékokkal "adja a hit egységét" a hit egységét fejlesztő (Ef 4:3, 13), a hívők arett és szilárdak lesznek általuk, "hogy a hit ne legyen gyerekek, akiket ide s tova hárny a hab, és hárny a tanításnak akármilyen szele, az embereknek általnokáig által, a távelygés ravaszáigához való családok által" (Ef 4:14; lásd még e kinyv 16. fejezetét).

A hívők a kapott ajándékok által szeretettel mondják az igazságot, és felnőnek Krisztusban, aki az egyház Feje. "gy alakul ki a szeretet erőteljes egysége. Krisztusban - mondja Péter - "az egész egysz test, az építéssel egyberakotva és egybeszerkesztve az Ő segédelmének minden kapcsával, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek nevelését a maga által építésére, szeretetben" (Ef 4:16).

3. Az egység alapja.
A Szentlélek, mint "az igazságnak Lelke" (Jn 15:26), azon munkálkodik, hogy teljes-tse Krisztus gáretét. Feladata a hívőket minden igazságra elvezetni (Jn 16:13). Világos tehát, hogy a Krisztus-központú igazság az egység alapja.

A lélek keltése elvezetni a hívőket Jézus igazságára. Az ilyen bibliatanulmányozás egységben vezet. A tanulás azonban mérték nem elegendő az igazi egységhez. Igazi egységbe

csak a Jézusi igazság hite, megőrlése és hirdetése forraszt. A kizártság, a lelki ajándékok és a szeretet mind igen fontos, ám ezek teljessége csak azáltal érkezik el, aki ezt mondta: "Én vagyok az Őt, az igazság és az élet" (Jn 14:6). Krisztus így imádkozott: "Szenteld meg őket a te igazságoddal; a te Igéd igazság" (Jn 17:17). Az egység feltétele tehát, hogy a hávők úgy fogadják be a világgosságot, ahogyan az az Igéből ragyog.

Ha a Jézusi igazság lakozik a szívben, finom-tja, nemes-ti és megtisztítja az életet, elszlat minden előtétet, megszentet minden sárlást.

Krisztus Őj parancsolata. Isten az egyházat is, mint az embert, saját képére formálta. A Szentháromság tagjai szeretik egymást, ezért az egyház tagjai is szeretni fogják egymást. Krisztus megparancsolta a hávőknek, azzal mutassák be Isten iránti szeretetüket, hogy úgy szeretik a testvéreket, mint önmagukat (Mt 22:39).

Jézus a Golgotán a vágóig gyakorolta a szeretet elvét. Kizvetlenül a halála előtt Őj megerősítette szavát, amit korábban mondott, akkor, amikor Őj parancsolatot adott tanítványainak: "Ez az Őn parancsolatom, hogy szeressétek egymást, amiképpen Őn szerettelek titeket" (Jn 15:12; v. 13:34). Mintha ezt mondta volna nekik: "Arra kérek benneteket, hogy ne kardoskodjatok a jogaitokért; ne kiveteljétek, hogy megkapjátok, ami nektek jár, ne pereskedjétek, ha nem lesz a tiétek, ami megilletne. Kérek, méztelen-tesétek le hátatokat a korbácsok előtt, fordítsátok oda a márisok orcáitokat is, viseljétek el, ha hamis váddal illetnek, gúnyolnak, kinevetnek, szeszéznak, megtérnek titeket, a keresztre szegeznek, és eltemetnek, ha ez kell márisok szeretetéhez, mert ez jelenti úgy szeretni a testvéreket, ahogy Őn szeretlek titeket."

1. A lehetetlen lehetséges. Hogyan szerethetnénk úgy, ahogyan Krisztus? Lehetetlen! Krisztus lehetlent keltőlünk, ám Ő valára tudja váltani máig a lehetlent is. Meggát: "Én és Őn, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok" (Jn 12:32). Krisztus testének egysége hasonlóságot tesz az Istenhez, a hávők a testé lett Ige által egységre kerülnek Istennel. Ezenkívül a hávők egysége kapcsolati is, mert mind a Szőlőtől erednek. Vágezetül az egység a keresztben gyökerezik; a Golgotán bizonyított szeretet virrad fel a hávőkben.

2. Egység a keresztén. Az egyház egysége a keresztén valásul meg, mégpedig csak akkor, ha felismerjük, hogy képtelenek vagyunk úgy szeretni, mint Jézus, és nem is szeretünk úgy, mint Ő; ha elismerjük, hogy szükségünk van állandós jelenlétére az életünkben, és elhisszük, amit mondott: "Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek" (Jn 15:5). A keresztén ráidáiban, hogy nemcsak ártunk halt meg, hanem a földön minden emberért. Ez azt jelenti, hogy szeret minden nemzetet, fajt, minden szánú és rangú embert. Mindenkit egyformán szeret, bármennyire is kárláznak egymást. Ezért gyökerezik az egység Istenben. Az embert a szűk látkárúsége hajlamos

elválasztani a felebarátjaitól. A kereszt által a vakgunkon, Ős Isten árcsodáival látja el az embereket, mutatva, egyikük sem értetlen. Mindegyikre szükség van. Ha Krisztus szereti őket, nekünk is azt kell tennünk.

Amikor Krisztus

megjött, látta, hogy keresztre feszítése mindenkit vonzani fog hozzá, ezen azt értette, hogy a legnagyobb szenvedést elviselő lánynek, azaz Ánnyának mágnesez vonzereje egyet teremt a testben, az egyházban. Krisztus átkelt a Menny Ős kázzal, hatalmas szakadékon, Ágy egészen jelentéktelenné válik az a párt, amit meg kell tennünk az utca, illetve a város oldalára, hogy elárjünk egy testvért.

A Golgota ezt jelenti:

„Egy más terhét hordozzátok” (Gal 6:2). Az emberiség minden terhét magjára vette, ami kioltotta az életet, de Ágy életet adhatott nekünk, Ős szabaddá tett, hogy egymást segítsek.

Az egységhez vezető

lépések. Az egység nem jár le magától. A hűvöknek lépéseket kell tenni ennek érdekében.

1. Egység a

csalásban. Az

egyházi egység tekintetében a család ideális kiképzőhely (lásd e könyv 22. fejezetét). Ha bármelyikünk kedvesét, szeládságot, társalmat Ős szeretetet tanulunk otthon, ha a családjunkban a kereszt foglalja el a központi helyet, akkor lépések leszünk a gyülekezetben megvalósítani ezeket az elveket.

2. Társaságunk az

egység. Soha

nem jutunk egység, ha nem társaságunk lelkiismeretesen annak elkövetésére, Ős soha nem is állítjuk fel a célunkat, hogy máj elértékké váljon. Naponta imádkoznunk kell az egységért, az egység lelkiért gondosan Ájpolva magunkban.

Fontos, hogy a

különböző nézeteket ne hangsúlyozzuk, inkább csökkentsük, Ős kerüljünk el a nyegtelen dolgok feletti vitatkozást. Ahelyett, hogy a megosztást keltő dolgokra összpontosítunk, beszéljünk arról a sok értékes igazságról, amiben egyetértünk. Beszéljünk az egységről, Ős fohászkodjunk azért, hogy Krisztus árcsodáival válassza ki. Ágy juthatunk el arra az egységre Ős Ásszhangra, amit Isten látni szeretne közöttünk.

3. Működésünk egyet

a központi cél érdekében. Az egyházban addig nem lesz egység, amíg minden tagja egy egységet

nem kapcsolódik be Jézus Krisztus evangéliumának hirdetésébe. Az összhang elsajátítására a missziós ideális kózpont jelent. Megtanítja a hívőket, hogy ők kálátn-kálátn Isten hatalmas családjának részei, és az egész test boldogsága az egyes hívők jártától függ.

Szolgálatok sorában Krisztus

összekapcsolta a test és a lélek egészének helyreállítását. Amikor tanítványait ótnak indította, kihangsúlyozta, hogy hasonlóan cselekedjenek, példaképeinek és tanítványainak (Lk 9:2; 10:9).

Krisztus egyházi munkájának tevényt

egészét folytatnia kell a példaképeit - az igeszolgot - , valamint az egészégyi missziós munkát. Isten műveinek egyikét sem szabad egymástól függetlenül vagy kizárólagosan kezelni. Az emberekért végzett munkájukat jellemezze egyensúly, összhangban tártnő kálátn munkálkodás, mint ami Krisztus korában volt.

Az egyházi munka kálátnbővítő

részeit végzők szorosan működnek együtt, ha erővel akarják hirdetni a világnak az evangéliumot. Vannak, akik úgy érzik, hogy az egész az eredményesség érdekében összefogást jelent. A test hasonlata azonban arra utal, hogy minden szerv fontos, akár kicsi, akár nagy. Világos és művelés kapcsolatban Isten tervében az egyházi munkát, és nem a vezető szerepet. Így Krisztus testének egésze az őszíntelen szeretetet szemlélteti, ami olyan fenségesen mutatkozott meg a kereszten.

4. Az átfogó társulat

kialakítása. Az

egyház nem mutat igazi egységet, ha nem öpöti tevékenyen Isten művét a világ minden részén. Az egyháznak minden tőle telhetőt meg kell tennie, hogy elkerülje a nemzetiségi, műveltségi vagy területi elszigetelődési politikát. A kálátnbővítő nemzetiségű hívők keveredjenek egymással, és dolgozzanak együtt, hogy egésze jussanak a társulatban, szándékban és cselekedetben.

Gondot kell fordítani az

egyházban arra, hogy ne pártoljanak kálátn nemzeti érdekeket, ami ártana az egésznek, világos és irányvonalnak. Az egyház vezetése úgy dolgozzon, hogy megőrizze az egyenlőséget és egységet, ügyelve, nehogy olyan tervek, illetve látszólagos fejlődés kezdjenek egy területen, amelyeket csak a világ máris részén öpölő műveire lehetne pártolni.

5. Kerüljük mindazt,

ami megosztást kelt. Megosztást kelt az egyházban a hívők érzése, bűntudat, ártatlanság, fennhagyás, az előtér, a bírálat, a megbélyegzés és a hibák keresése. E magatartásformák máig gyakran a keresztny első szeretetnek elvesztése hódol meg. Egymás iránti szeretetünket megőrizni, ha ismét feltekintünk a Golgotán Isten ajándékára, Krisztusra (1Jn 4:9-11).

Isten kegyelme, amit a Szentlélek kinyit, el tudja nyomni szívünkben a dolgokat, amelyekből megoszlanak a fákad.

Amikor az egyik

személyt győzelemben szöveghez is tartottam, Pál azt tanácsolta nekik, hogy "Szentlélek szerint" járjanak (Gal 5:16). Színtelen imában kérjétek a Lélek vezetését, aki együtt hoz. Ha Lélekben járunk, megteremnek bennünk a Lélek győzelmesei - a szeretet, a hit, a békesség, a szeretés, a szívesség, a hűség, a szelídesség, a megaláztatás, amelyek a megoszlanak (Gal 5:22).

Jakab figyelmeztetett a

megoszlanak minket forrásra is, amikor vagyonuk vagy helyzetünk alapjain dőlünk el, hogyan bízunk az emberekkel. Erős kifejezéssel álltunk el az ilyen kivételről. "Ha személynégylogatunk vagyunk, vettek, elmarasztaltatva a tervünkkel, mint annak megrontása." (Jak 2:9) Isten nem személynégylogat (ApCsel 10:34), ezért nem szabad nagyobb hűveléssel viselkedni egyes győzeleti tagok iránt tisztességük, vagyonuk vagy képességeik miatt. Tisztelhetjük őket, de nem szabad azt gondolnunk, hogy mennyei atyjaink szemében értékesebbek volna nekik Isten legegyszerűbb gyermekei. Krisztus szavai helyreigazítják a hitünket. "Amennyiben megcselekedtél egyel emez a legkisebb atyjaimfiat, énvelem cselekedtél meg." (Mt 25:40) Krisztus a legkisebb a legnagyobb áldásban részesült tagban is képviselteti magát. Mind az Ő gyermekei, ezért egyformán fontosak a számunkra.

Urunk, az ember Fia,

testvére lett a minden fiának és leányának, ezért arra hívott el, mint kinyit, hogy egy értelemben és egy misszióban nyújtsuk a megvilágítás és a szeretet minden nemzetéből, a gazatból, nyelvből és népéből (Jel 14:6) való testvéreinknek.

Á

Lépjegyzet

1.

Á

Benjamin F. Reaves, What Unity Means to Me, Adventist Review, 1986. december 4., 20. oldal

2.

Â

White, The Adventist Home (Nashville, TN; Southern Publishing Assn., 1952), 179. oldal